

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการป้องกัน ยาเสพติดให้โทษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยสรุปผลดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการป้องกัน ยาเสพติดให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

5.2 สมมติฐานการวิจัย

ความรู้ ทักษะคติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 620 คน แบ่งเป็นเพศชาย 274 คน เพศหญิง 346 คน จาก 12 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนภูเขียว และ โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล โรงเรียนขนาดใหญ่อื่นๆ 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านแท่น และ โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา โรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน คือ โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยา โรงเรียนเพชรวิทยาการ โรงเรียนหนองสังข์วิทยายน โรงเรียนบ้านหันวิทยา โรงเรียนท่ามะไฟหวาน โรงเรียนกวางโจนศึกษา โรงเรียนนาหนองทุ่มวิทยา และ โรงเรียนหนองคอนไทยวิทยาคม การสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เกณฑ์ขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นแล้วสุ่ม

โรงเรียนตามสัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างและใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยแบ่งเป็นระดับ ม. 4, ม.5 และ ม.6 ตามลำดับ โดยเก็บข้อมูลนักเรียนทั้งชั้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนตามจำนวนที่ต้องการ

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของราชินี พลแสน (2535) ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ 1) ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด 3) แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการป้องกันยาเสพติด โดยได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ใช้สูตร กูเคอร์ริชาร์ดสัน (KR - 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 แบบวัดทัศนคติและแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการป้องกันยาเสพติดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัตราของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 0.86 ตามลำดับ

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ จาก 12 โรงเรียน จำนวน 700 ฉบับ ได้กลับคืนมา 620 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.60 ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล 30 วัน โดยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

5.4.1 แจกแจงความถี่และร้อยละของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

5.4.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนรายข้อของแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด และพฤติกรรมป้องกันการป้องกันยาเสพติดให้โทษ

5.4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมป้องกันการป้องกันยาเสพติด และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดกับพฤติกรรมป้องกันการป้องกันยาเสพติดให้โทษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.5 สรุปผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.44 มีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 สำหรับการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ พบว่า

5.5.1 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17

5.5.2 ทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.46

5.5.3 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดให้โทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.6.1 ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

5.6.2 ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่องยาเสพติดให้โทษต่อไป

5.7 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.7.1 ด้านการศึกษา ควรจัดโครงการป้องกันยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการติดสิ่งเสพติดให้โทษของนักเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความรู้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จึงควรเน้นโดยการจัดกิจกรรมต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้มากขึ้นเนื้อหาควรทันสมัยและมีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเนื้อหาที่เรียน
2. ควรจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจัดหาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น จัดให้บริการข่าวสารที่สมบูรณ์ ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จัดสไลด์ ภาพยนต์ แผ่นพับเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เพื่อให้อาจารย์และนักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

3. ควรมีการจัดนิทรรศการ เรื่องยาเสพติดให้โทษ อาจจัดเป็นสัปดาห์ต่อต้านยาเสพติดให้โทษ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนและประชาชนผู้สนใจเข้าชมเพื่อให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น

5.7.2 ด้านทัศนคติ

1. ด้านทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของนักเรียนคืออยู่แล้ว ควรมีการส่งเสริมและปลูกฝังทัศนคติให้ดียิ่งขึ้นและทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องในการป้องกันยาเสพติดให้โทษต่อไป

2. การรณรงค์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระบบรูปแบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา ซึ่งจะต้องสอดแทรกการสร้างจิตสำนึกที่ดี จึงจะส่งผลให้เกิดความรู้และพฤติกรรมที่ดีตามไปด้วย

3. จัดโครงการพัฒนาทัศนคติของนักเรียน จะช่วยให้เกิดความรู้ และมีพฤติกรรมที่ดีตามไปด้วย เช่น พัฒนาทัศนคติต่อโรงเรียน และครู จะช่วยพัฒนาสุขภาพจิตและการปรับตัวของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน และอื่น ๆ จะได้รับการพัฒนาไปด้วยเพราะตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กัน

5.7.3 ด้านการปฏิบัติ

1. ด้านการปฏิบัติของนักเรียน นักเรียนควรศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ เพราะความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจะทำให้ทราบถึงพัฒนาการของวิธีการป้องกันยาเสพติดให้โทษ อันเป็นแรงจูงใจให้มีทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่อยาเสพติดให้โทษ ซึ่งจะส่งผลให้มีพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดให้โทษดีขึ้นต่อไป

2. โรงเรียนควรจัดให้มีการทัศนศึกษาในสถานบำบัดยาเสพติดด้วย เพื่อที่จะให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรงในเรื่องของโทษและการบำบัดยาเสพติด

5.7.4 ด้านการวิจัย

1. ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษแก่นักเรียน และนักศึกษารเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนและหลังการอบรม

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ในการป้องกันยาเสพติด